

14:25-30 Yehonatan's Dvash (continued)

1. Rashi to Shemuel I 14:29

עכר אבי את הארץ - בלבב את דעתם ואת ישועתם כמים עכורים:

"My father clouded the land" – Confused their minds and their victory, like *mayim achurim* [cloudy water].

2. Rabbi Ephraim Weinberger (Chief Rabbi of Tel Aviv, 1946-1964), Yad Ephraim 12:5

מאכלות אסורות בחלוצי צבא

אכן, ידוע שבמלחמה דרוש מכל איש צבא רכוז של החושים והכוחות למען המערכה שבה תלוי קיום האומה כולה, וכל הבעת אי-רצון וסבל של חייל, מסכן את כל מערכת המלחמה. ע"כ אמרה התורה שהירא ורך הלבב יחזור לביתו... וע"כ התירו כמה דברים במלחמה (ראה עירובין י"ז שבת י"ט א', עירובין מ"ה ועוד) במיוחד מה שנוגע להאוכל והתזונה של הצבא בזמן הקרבות. כי במלחמה הנצחון תלוי בכשרם המלחמתי וחיזוק גופם של החיילים... ולא בחנם התבטא יהונתן העדין קשות על שאול אביו, בזמן ששאלו אסר על צבאו לאכול לחם בזמן פעולה צבאית... ע"כ למרות הבחילה למאכלות אסורות התירה התורה במלחמה להצבא, כשאינן אוכל כשר מצוי בשדה הקרב, שיאכלו אפילו בלי סכנת נפשות (ראה כ"מ על הרמב"ם שם) כדי שיחזיק מעמד וינחיל מפלה להאויב...

Forbidden foods, for soldiers

But, it is known that war requires from each soldier a concentration of senses and abilities for the battle on which the welfare of the entire nation depends, and any expression of unwillingness or suffering by a soldier endangers the entire battle. Therefore, the Torah said that one who is afraid and of soft heart should return home... And therefore, they permitted various practices in war, especially regarding food and the nourishing of the army during times of battle. For in war, victory depends on their military abilities and the soldiers' physical strength... And it is not for naught that gentle Yehonatan expressed himself harshly against his father Shaul, when Shaul prohibited his army from eating during their military action... Therefore, despite the revulsion for forbidden foods, the Torah permitted an army at war, when kosher food is unavailable in the battlefield, to eat – even without a threat to life – in order for them to be able to maintain their position and defeat the enemy...

14:31-35 The Nation's Meat

3. Vayikra 19:26

לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעוננו:

You shall not eat upon the blood, you shall not perform *nachash* and you shall not read omens.

4. Talmud, Zevachim 120a

איתמר: שחיטת לילה בבמת יחיד, רב ושמואל: חד אמר כשרה וחד אמר פסולה. וקא מיפלגי בדרכי אלעזר, דרבי אלעזר רמי קראי אהדדי: כתיב "ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבן גדולה" וכתיב "ויאמר שאול פוצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו... ויגישו כל העם איש שורו בידו הלילה וישחטו שם!" מר משני כאן בחולין כאן בקדשים, ומר משני כאן בקדשי במה גדולה כאן בקדשי במה קטנה.

We have learned: Shechitah at night on a private altar is subject to a debate between Rav and Shemuel: one said it is kosher, the other said it is disqualified. Their dispute is regarding Rabbi Elazar's question, for Rabbi Elazar cast two verses against each other: It is written, "And he said, you have committed treason! Roll to me today a large stone," and it is written, "And Shaul said: Scatter among the nation and tell them, 'Bring me, each man, his ox'... And the entire nation brought him, each man, his ox in hand that night, and they slaughtered them there!" One replied that one verse is regarding mundane animals and the other is regarding consecrated animals. The other replied that one verse is regarding a sacrifice on a great altar and the other is regarding a sacrifice on a minor altar.

5. Rashi to Shemuel I 14:32

צאן ובקר ובני בקר - אומר אני זה אותו ואתו בנו לא תשחטו ולכך קראם חוטאים

Sheep and *bakar* and *bnei bakar* - I say this was "an animal and its young you shall not slaughter," and so he called them sinners.

6. Radak to Shemuel I 14:32

בערב אכלו. ופירושו "על הדם" לפי שהיו מכינים הבשר בחפזון כי היו רעבים. היו שוחטים בארץ ולא היה הדם נגר ומתמצ' יפה, והיה נבלע בבשר, לפיכך צוה שאול לגול אבן גדולה ולשחוט עליה כדי שיהא הדם נגר ומתמצה היטב. ואין זה פירוש "לא תאכלו על הדם", רק פירושו כמו שהוא חק הזובחים לשדים שאוכלים סביב הדם אחר שזבחו להם, וזה דבר הלמד מעניינו "לא תנחשו ולא תעוננו."

They ate at night. And the meaning of "on the blood" was that they prepared the meat hastily, for they were hungry. They slaughtered on the ground, and the blood was not drained and squeezed out well, and it was absorbed in the meat. Therefore Shaul instructed them to roll a large stone and slaughter on it, so that the blood would drain and be squeezed out well. And this is not the meaning of [the biblical] "You shall not eat on the blood," which only means not to perform the rite of those who slaughter for *sheidim*, who eat around the blood after slaughtering for them. This is learned from context, "You shall not perform *nachash* and you shall not read omens."

7. Abarbanel to Shemuel I 14:32

היותר נראה הוא שהענין כפשוטו, והוא שישראל להיותם במחנה רעבים גם צמאים היו שוחטים צאן ובקר והיו אוכלים שם על הדם, רוצה לומר אצלו וסביבו. ולפי שהתורה צותה (ויקרא י"ט כ"ו) "לא תאכלו על הדם" נחשב להם לעון, וזהו שאמר "לאכול על הדם". ועם היות שהיתה הכוונה בצווי האלקי לשלא יסתבכו באמונות הנפסדות שהיו אז לאנשים שעושים זה, וכאן לא עשאוהו ישראל כי אם בחפזון ומרוצה ומחוסר כל, הנה חשב שאול על היות הדבר מפאת עצמו עון פלילי, ולזה צוה שיגולו אבן גדולה במקום נפרד.

It appears more correct to take the simple meaning, that Israel, being hungry and thirsty in the camp, slaughtered sheep and cattle and ate there on the blood, meaning beside and around it. Because the Torah commanded, "You shall not eat on the blood," this was considered sinful for them, and so he said, "eating on the blood." Although the intent of the Divine command was lest they be caught up in wrong beliefs which were held by the people who did this, and Israel here did it only due to haste and rushing and lack of any alternative, Shaul was worried that the act itself might be considered criminal, and so he instructed them to roll a large stone to a separate space.

8. Radak to Shemuel I 14:35

אותו המזבח היה תחלת המזבחות שבנה שאול, כי מה שהקריב קרבנות בגלגל מצא שם המזבח בנוי. ובדרש... אמר ר' יודן החל במלכים. ועוד יש דרש אותו המזבח הוא החל לבנותו, כלומר הוא בעצמו נתן האבן הראשונה, ואחר כך בנו הבונים המזבח עד כלותו:

That altar was the first of the altars Shaul built, for when he brought korbanot in Gilgal he found an altar already built. And in midrash... Rabbi Yudin said: First among kings. And in another midrash: He began to build that altar, meaning that he personally placed the first stone, and afterward the builders completed its construction.

9. Abarbanel to Shemuel I 14:35

והיותר נכון הוא שאמר שהאבן הגדולה אשר צוה שאול לגול ושחטו שם איש צאנו ואיש שורו עשה ממנו מזבח לד', ואותו האבן אותו היום החל שאול לבנות מזבח ממנו לד' אבל לא נשלם אז, לפי שאמר שאול נרדה אחרי פלשתים לילה וגו'... אך היתה האבן ההיא תחלת הבנין ושם בנה אחרי כן המזבח להזכיר הנס שנעשה לו באותו מקום ולתת תודה לד' אשר גמלם כרחמיו וכרוב חסדיו.

It is more correct to say that the great stone which Shaul instructed them to roll, on which each man slaughtered his sheep and his ox, he made into an altar for Gd. That stone, that day, Shaul began to build from it an altar for Gd. But it was not completed then, because Shaul said, "Let us descend after the Plishtim tonight, etc."... But that stone was the start of the construction, and there he built an altar afterward to commemorate the miracle Gd performed for him there, and to thank Gd for giving them according to His mercy and His great generosity.

14:36-45 The Trial of Yehonatan

10. Malbim to Shemuel I 14:36

חשב כי הם מנוצחים בהחלט וא"צ רק לבזז השלל ולמחות יתר הפלטה, וע"כ לא שאל באורים ותומים:

He thought they were entirely defeated, and all that remained was to take spoils and wipe out the rest of those who had fled, and so he did not ask the *urim v'tummim*.

11. Abarbanel to Shemuel I 14:40

והסבה בזה אצלי הוא כי הוגד קודם לזה בסתר לשאול שאכל יונתן הדבש, וזה יהיה על ידי האיש אשר ראהו אוכל ושומר לו השבע השביע אביך וגו', ולזה בידיעתו אותו עשה הדבר על ידי הגורל בזה האופן ואומר כי אם ישנו ביונתן בחשבו ובידיעתו שיונתן החוטא, ואולי חשב מה שהיה שהעם יפדוהו ממות ורצה להתחסד בעיניהם.

ואפשר עוד לומר שעם היות שלא ידעו, הנה עשה הדבר בזה האופן כדי שיראו כל ישראל שהוא משהו עצמו ויונתן בנו עם כל איש הקטון שבישראל בענין הגורל, ואם יפול עליו ועל בנו יעשה משפט וצדק, ואם יפול על העם יבדיל ביניהם בין שבט ושבט משפחה ומשפחה איש ואיש